

1964—65	13.373	2.433	18,2
1965—66	15.806	2.652	16,8
1966—67	18.458	1.843	10,0
1967—68	20.301	4.019	19,8
1968—69	24.320	3.308	13,6
1969—70 (skøn)	27.628	5.085	18,4
1970—71 (FFL)	32.713		

Af stigningen på godt 4 mia. kr. fra 1967-68 til 1968-69 vedrører ca. 1 mia. kr. merindtægten ved overgang fra oms til moms i juli 1967.

Ved vurderingen af stigningen i de to sidste år må det tages i betragtning, at overgangen til kildeskat medførte et provenutab på knap 300 mill. kr. i 1969-70. Ses der bort fra dette forhold, andrager stigningen fra 1968-69 til 1969-70 knap 15 pct. og fra 1969-70 til 1970-71 ca. 17 pct.

Spørgsmål 8:

Under henvisning til bemærkningerne i anmærkningerne sp. 521-22 om usikkerheden ved budgetteringen og „visse mere teknisk betonedede ændringer i regnskabsaflæggelsen og dermed i budgetteringen“ anmodes ministeren om at give en mere uddybende redegørelse for, hvilken betydning disse teknisk betonedede ændringer af regnskabsaflæggelsen har haft for budgetteringen.

Svar:

De i spørgsmålet omtalte mere teknisk betonedede ændringer i regnskabsaflæggelsen og i budgetteringen skyldes som nævnt i anmærkningerne sp. 521-22 den omlægning af skatteopkrævningen, der finder sted ved overgangen til kildeskat.

Hidtil er indkomst- og formueskatten opført på statsregnskabet med de pålignede beløb, som ved rettidig indbetaling ville indgå i løbet af finansåret. Denne ordning hang sammen med, at skatteyderne tidligere indbetalte deres skat til kommunerne, som derefter afregnede med staten. For kommunerne uden for København skete afregning med staten kvartalsvis til tidspunkter, der lå noget senere end skatteydernes indbetalingsterminer. Til gengæld skulle kommunerne indbetale de fulde pålignede beløb til staten, uanset at nogle skatteydere på afregningstidspunktet var i restance med statsskattebeløb for det pågældende kvartal. Under kildeskatteordningen bliver den foreløbige A-skat beregnet i forbindelse med indkomstbeløbenes udbetaling i løbet af indkomståret, og skattebeløb til stat og kommune skal indbetales til staten. Det har derfor været nødvendigt at ændre statens regnskabsføring, således at skattebeløbene først føres til indtægt, efterhånden som de indbetales.

Den ændrede regnskabsføring bevirker, at der ved budgetteringen af kildeskatten må tages hensyn til, at der navnlig i de første kildeskatteår vil blive tale om et restancetab.

Restancetabet kan kun anslås rent skønsmæssigt, da man helt mangler erfaring for, hvorledes det ny opkrævningssystem vil virke i praksis.

I de senere år har man i almindelighed regnet med, at skatteyderne ved skatteårets udløb var i restance med omkring 5 procent af de skattebeløb, der var pålignet for det pågældende skatteår. Af denne restance forventedes hovedparten indbetalt i løbet af de to følgende år og resten i løbet af en række efterfølgende år.

Ved budgetteringen af kildeskatten er det forudsat, at restancetabet for den foreløbige B-skat følger det hidtidige mønster. For A-skattens vedkommende er det derimod rent skønsmæssigt anslået, at de indeholdelsespligtiges restanceprocenter udgør ca. $\frac{2}{5}$ af de anslåede restanceprocenter for B-skatten, og at indbetalingerne i øvrigt følger samme mønster som forudsat for B-skattens vedkommende. Under disse forudsætninger er der ved budgetteringen af indkomst- og formueskat for finansåret 1970-71 regnet med følgende restancetab: